

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 6. juni 2012 — Serebryanniy vek EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-283/12)

(2012/C 243/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Serebryanniy vek EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ fortolkes således, at erhvervelse af et immaterielt investeringsgode mod overtagelse af udgifterne til forbedring af et formuegode, der er lejet eller overladt til brug, udgør en betaling for tjenesteydelsen om en forbedring, også når formuegenstandens ejer efter kontrakten ikke skal betale noget vederlag?
- 2) Er artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 26 i direktiv 2006/112/EF til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en vederlagsfri tjenesteydelse, der består i forbedring af et formuegode, der er lejet eller overladt til brug, altid er afgiftspligtig? Har det under omstændigheder som i hovedsagen betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at
  - leverandøren af den vederlagsfri tjenesteydelse har udøvet sin ret til fradrag af momsen på de varer og tjenesteydelser, der er medgået til forbedringerne, hvilket indtil nu ikke er blevet ham nægtet efter foretagelse af en retskraftig afgiftskontrolafgørelse
  - selskabet på kontrollens tidspunkt endnu ikke var begyndt at foretage afgiftspligtige transaktioner med grundstykkerne, men kontraktens gyldighedsperiode endnu ikke var udløbet?
- 3) Er artikel 62 og 63 i direktiv 2006/112/EF til hinder for en national bestemmelse, hvorefter afgiftspligten ved levering af en tjenesteydelse (konkret udførelse af forbedringer) ikke indtræder ved tjenesteydelsens levering, men på det tidspunkt, hvor formuegodet tilbageleveres i forbedret tilstand ved ophør af kontrakten eller brugen?

- 4) Såfremt det første og andet spørgsmål besvares benægtende: Efter hvilken bestemmelse i afsnit VII i direktiv 2006/112/EF skal momsgrundlaget fastsættes, såfremt den vederlagsfrie transaktion ikke er omfattet af direktivets artikel 26?

⁽¹⁾ EFT 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 11. juni 2012 — Oreste Della Rocca mod Poste Italiane SpA

(Sag C-290/12)

(2012/C 243/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oreste Della Rocca

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Under hensyn til bl.a. henvisningen i præmis 36 i Domstolens kendelse af 15. september 2010 (sag C-386/09, Briot), ønskes oplyst, om direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾, navnlig § 2 [i bilaget], også omfatter et tidsbegrænset ansættelsesforhold mellem en vikaransat og et vikarbureau eller mellem en vikaransat og en brugervirksomhed, og dermed om direktiv 1999/70/EF regulerer disse forhold.
- 2) Det ønskes oplyst, om en bestemmelse, der giver adgang til at fastsætte en tidsfrist i en ansættelseskontrakt med et vikarbureau og til at forny kontrakten af tekniske, organisations- eller produktionsmæssige hensyn, som ikke vedrører bureauet og det specifikke tidsbegrænsede ansættelsesforhold, men som sker på grundlag af generelle krav til den vikaransatte uden tilknytning til det specifikke ansættelsesforhold[,] såfremt ingen andre begrænsninger foreligger, opfylder kravene i § 5, stk. 1, litra a), i [bilaget til] direktiv 1999/70/EF, eller kan udgøre en omgåelse af direktivet. Endvidere ønskes oplyst, om de objektive hensyn nævnt i § 5, stk. 1, litra a), i [bilaget til] direktiv 1999/70/EF skal præciseres i et dokument og omhandle det specifikke tidsbegrænsede ansættelsesforhold og fornyelsen heraf, således at en henvisning til de generelle objektive hensyn, som begrundede indgåelse af vikarformidlingsaftalen, ikke kan anses for tilstrækkelig med hensyn til opfyldelsen af § 5, litra a).

- 3) Er § 5 i [bilaget til] direktiv 1999/70/EF til hinder for, at misbrugets konsekvenser påhviler tredjemand, hvilket i den foreliggende sag vil sige brugervirksomheden?

(¹) EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Ringkonnakohus (Estland) den 11. juni 2012 — Ragn-Sells AS mod Stadtverwaltung Sillamäe

(Sag C-292/12)

(2012/C 243/18)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ragn-Sells AS

Sagsøgt: Stadt Sillamäe (Stadtverwaltung Sillamäe)

Præjudicielle spørgsmål

- a) Skal artikel 106, stk. 1, jf. artikel 102, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde samt de frie varebevægelser, etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat tillader, at en virksomhed, der driver et affaldsbehandlingsanlæg i et bestemt område, mod vederlag får eneret til forarbejdning af kommunalt affald, såfremt der i en omkreds af 260 km findes adskillige konkurrerende virksomheder, som ejer flere forskellige affaldsbehandlingsanlæg, der opfylder miljøkravene og anvender ligeværdige teknologier?
- b) Skal artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat betragter dels indsamling og transport af affald dels forarbejdning af affald som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, men alligevel adskiller disse tjenesteydelser fra hinanden og hermed begrænser den fri konkurrence på markedet for affaldsbehandling?
- c) Kan anvendelsen af konkurrencereglerne i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde udelukkes under et offentligt udbud angående en koncession til indsamling og transport af affald, som indeholder den betingelse, at i det område, der er fastsat i koncessionsaftalen, får to virksomheder eneret til affaldsbehandling?
- d) Skal artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (¹) af 19. november 2008 fortolkes således, at en medlemsstat under henvisning til nærhedsprin-

cippet [org. s. 2] kan begrænse konkurrencen og tillade, at den virksomhed, der driver affaldsbehandlingsanlægget, og som ligger nærmest ved det område, hvor affaldet produceres, mod erlæggelse af et vederlag får eneret til behandling af affaldet, såfremt der i en omkreds af 260 km findes adskillige konkurrerende virksomheder, som ejer flere forskellige affaldsbehandlingsanlæg, der opfylder miljøkravene og anvender ligeværdige teknologier?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312, s. 3).

Appel iværksat den 13. juni 2012 af Telefónica S.A. og Telefónica de España, S.A.U. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. marts 2012 i sag T-336/07, Telefónica og Telefónica de España mod Kommissionen

(Sag C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Telefónica S.A. og Telefónica de España, S.A.U. (ved advokater F. González Díaz og J. Baño Fos)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) og European Competitive Telecommunications Association

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— **Principalt:**

Dom afsagt af Retten den 29. marts 2012 i sag T-336/07, Telefónica og Telefónica de España mod Kommissionen, ophæves helt eller delvis.

Europa-Kommissionens beslutning af 4. juli 2007 i sag COMP/38.784 — Wanadoo España mod Telefónica annulleres helt eller delvis på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Bøden annulleres eller nedsættes i medfør af artikel 261 TEUF.

Bøden annulleres eller nedsættes på grund af den urimeligt lange varighed af proceduren for Retten, og

Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag såvel som i sagen for Retten.

— **Subsidiært, hvis sagen ikke er moden til påkendelse:**

Rettens dom ophæves, og sagen hjemvises til Retten til afgørelse i overensstemmelse med Domstolens afgørelse om retsspørgsmål.